

BÁGER GUSZTÁV

Végkezdet

*Csörötneken nincs állomás.
Szomszéd falu határáig
meztéláb poroszkálunk a nyárban,
hessegetjük a legyeket.*

*Térdembe kavicsok fúródnak,
sín vasa égeti arcom.
A ciripelésbe távoli kattogás
morzejele olvad.*

*Csihogó, füstlehelő szörnyeteg.
Ránk kacsint a kalauz:
Szentgotthárdig mienk a pálya.
Aztán szökdécselve hazáig, mint az őzek.*

*

*Ma bárhova lépek,
gépek torlódnak körém:
táncba visznek
páncélba bújt kísértetek.*

*Döntéseim megelőznek:
gondolatolvasó szobákban
asztalok gurulnak elém,
ülepem alá székek.*

*Elektromos hajnal virrad,
a Teremtéssel versengők kora.
Csillogó roncsok fölött
a viszonylagosság keselyűi köröznek.*

Világgazdaság

*Harapás, rágás, nyelés,
kurta előrenyargalások.
Legelők álmos nyugalmát
csak terelő akarat dűlja fel.
Karámig izgatott vonulás:
porfelhő letarolt utakon.
Buja bolygás a cél előtt.
Mérlegel a gondoskodás:
vödör, olló vagy pengeél.*